

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 14 maja 2021 roku

Powódka E. S. w pozwie złożonym w dniu 17.04.2020 roku domagała się od strony pozwanej Miasta N. – (...) w N. ustalenia, że powódka spełnia warunki rekrutacji określone w projekcie „Mój szef to ja II” a w szczególności, że nie była osobą współpracującą z matką M. R., prowadzącą działalność gospodarczą w formie placówki handlowej oraz że uruchomienie nowej działalności gospodarczej w miejscu wcześniej prowadzonej działalności gospodarczej przez inny podmiot nie jest kontynuowaniem zlikwidowanej działalności gospodarczej. Ewentualnie powódka domagała się zasądzenia na rzecz powódki od pozwanego kwoty 27.000 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 1 grudnia 2018 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powódka podała, iż łączyła ją ze stroną pozwaną umowa na mocy której pozwany Urząd zobowiązał się do wypłaty na jej rzecz kwoty 27.000 złotych bezzwrotnej dotacji na rozpoczęcie działalności gospodarczej pod warunkiem wypełnienia warunków rekrutacji określonych w projekcie. Po weryfikacji powódka zakwalifikowana została do uczestnictwa w projekcie, na polecenie pozwanego założyła działalność gospodarczą licząc na to, że obiecana dotacja ułatwi jej rozwinięcie tej działalności. Pismem z dnia 26.11.2018 roku powódka została poinformowana przez dyrektora (...) o naruszeniu przez nią warunków rekrutacji do programu „Mój szef to ja II” w zakresie w jakim oświadczyła, iż jej sytuacja finansowa uniemożliwia założenie działalności gospodarczej bez wsparcia z udzielonej dotacji oraz w zakresie tego, że wskazywana działalność gospodarcza już funkcjonuje. Dodatkowo strona pozwana zarzucała, iż powódka była osobą współpracującą z matką M. R. w rozumieniu art. 8 ust. 11 ustawy o ubezpieczeniach społecznych. Powódka kwestionowała także stanowisko pozwanego w zakresie tego, iż proponowana przez nią działalność gospodarcza jest w istocie kontynuacją działalności matki powódki M. R., gdyż twierdziła, że działalność ta została zlikwidowana.

Dodatkowo powódka upatrywała interesu prawnego z art. 189 k.p.c. w żądaniu dokonania przez Sad ustalenia istnienia prawa powódki do wypłaty kwoty dotacji tym, że uwzględnienie powództwa o ustalenie pozwoli powódce na dochodzenie na drodze sądowej jej uzasadnionych roszczeń, a nadto, iż takie ustalenia uświadomią stronie pozwanej jej błędną interpretację i spór zostanie rozstrzygnięty na drodze ugody.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (k. 65-74) wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na rzecz pozwanego od powódki kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu strona pozwana podniosła, iż nieporozumieniem jest stwierdzenie, że strony wiązała umowa, na mocy której pozwana zobowiązać by się miała do wypłaty kwoty dotacji na rzecz powódki. Przyznano, iż powódka była uczestnikiem projektu „Mój szef to ja II” współfinansowanego z Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Poddziałania 8.3.1. Wsparcie na zakładanie działalności gospodarczej w formie dotacji Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa (...) 2014-2020. Ma to znaczenie do oceny stanu prawnego, wymogów i zasad uczestnictwa w projekcie. Aby wziąć udział w projekcie należało spełnić szereg warunków określonych w regulaminie rekrutacji w projekcie. Regulamin ten uległ zmianie w dniu 9.10.2018 roku. Pierwszym etapem było zrealizowanie wsparcia szkoleniowo-doradczego, które zostało zrealizowane. J. twierdziła strona pozwana po tym etapie w dniu 16.11.2018 roku po uzyskaniu informacji o miejscu zarejestrowania działalności gospodarczej powódki pod adresem B. 455 pozyskano wiedzę, iż pod tym samym adresem prowadzona jest inna działalność gospodarcza (o dokładnie takim samym rodzaju i (...)) przez matkę powódki M. R.. Z wpisu w (...) wynikało nadto, iż powódka była zarejestrowana jako pełnomocnik matki do prowadzenia tej działalności. Poza tym powódka jako adres zamieszkania podała adres (...), który jak się okazało fizycznie nie istnieje. Podniesiono nadto, iż powódka zgodnie z regulaminem rekrutacji winna być osobą bezrobotną tymczasem jak wynika z wpisów (...) była osobą współpracującą z matką M. R..

Strona pozwana podawała również, iż w formularzu rekrutacyjnym powódka nie zawarła informacji o tym, że w tym samym miejscu w chwili składania wniosku i prowadzenia postępowania rekrutacyjnego prowadzona jest pod tym samym adresem taka sama działalność gospodarcza jak planowana przez powódkę. Nadto powódka złożyła oświadczenie, że bez środków z dotacji nie jest w stanie pozyskać środków na założenie własnej działalności gospodarczej podczas gdy powódka ni dość, że założyła działalność to prowadzi ją nieprzerwanie nadal. Podkreślono, iż głównym celem projektu było zwiększenie liczby nowych i trwałych mikroprzedsiębiorstw w subregionie sądeckim do 6.05.2021 roku poprzez wsparcie osób bezrobotnych i biernych zawodowo w wieku do 30 lat i więcej. Nadto w dniu 9.10.2018 roku wprowadzono zmianę w regulaminie rekrutacji, w którym jednoznacznie doprecyzowano, iż działalność gospodarcza, na którą uczestnik projektu otrzymuje wsparcie finansowe nie może być w okresie 12 miesięcy przed dniem złożenia formularza rekrutacyjnego prowadzona jest przez członka rodziny lub członka gospodarstwa domowego Uczestnika projektu z wykorzystaniem zasobów materialnych (w szczególności pomieszczenia, sprzętu) stanowiących zaplecze tej działalności. Weryfikacja tożsamości działalności gospodarczej Uczestnika projektu oraz członka rodziny i/lub członka gospodarstwa domowego następuje na podstawie tożsamości grupy kody (...). Powódka złożyła wniosek o przyznanie wsparcia w dniu 31.10.2018 roku oświadczając, iż spełnia warunki rekrutacji oraz te określone w regulaminie rekrutacji podczas gdy w rzeczywistości tak nie było.

Dodatkowo podkreślono, iż uczestnictwo w projekcie wiąże się z wydatkowaniem środków publicznych, w związku z tym muszą być one wydatkowane w sposób celowy oszczędny i zgodnie z celami na jakie zostały przekazane.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka E. S. ma 46 lat, z zawodu jest sprzedawcą. Powódka przez rok pracowała na stażu w przedszkolu i kiedyś zobaczyła szyld z informacją o możliwości starania się o dotację na rozpoczęcie działalności gospodarczej. Matka powódki M. R. od 2006 roku prowadziła pod adresem B. (...) sklep spożywczy. Lokal, w którym prowadzona była działalność gospodarcza matki E. S. był własnością powódki, w tym także całe jego wyposażenie, bowiem przed matką powódki, ten sam sklep w latach 2005-2006 prowadziła sama powódka, ale z powodu problemów powódki ze zdrowiem jej matka przejęła od niej prowadzenie działalności gospodarczej z uwagi na obawę o utratę klientów. Była to firma rodzinna. Z kolei w 2018 roku zachorowała M. R. i powódka zdecydowała się przejąć od niej z powrotem prowadzenie sklepu.

W Internecie powódka dotarła do warunków udzielania dotacji w programie „Mój szef to ja II” i zdecydowała się złożyć aplikację do tego programu. Uczestnictwo w programie miało charakter dwuetapowy. Pierwszy etap obejmował rekrutację do programu w ramach wsparcia szkoleniowo – doradczego, zaś drugi etap dotyczył rekrutacji do otrzymania dotacji na rozpoczęcie działalności gospodarczej. Każdy z etapów wymagał złożenia odrębnego wniosku przez kandydata. W dniu 28.06.2018 roku powódka złożyła formularz rekrutacyjny do uczestnictwa w programie „Mój szef to ja! II”. Powódka wypełniła szereg dokumentów, złożyła biznes plan, odbyła także rozmowę rekrutacyjną z doradcą.

Dowód: formularz rekrutacyjny (k. 11-16 i 193-200), zeznania powódki na rozprawie w dniu 26 stycznia 2021 roku – od 00:45:34 k. 289-290, zeznania świadka W. S. na rozprawie w dniu 26 stycznia 2021 roku nagranie od 00:06:38 – k. 288 i nast., zeznania świadka T. B. na rozprawie w dniu 26 stycznia 2021 roku – od 00:21:25 k. 289-289/2, regulaminy rekrutacji w projekcie – k. 7591, 92-109, regulamin przyznawania wsparcia finansowego (grantu) na rozpoczęcie działalności gospodarczej w projekcie – k. 110, zalecenia Ministerstwa Inwestycji i (...) dotyczące rozliczenia podatku od towarów i usług (VAT) w przypadku udzielania wsparcia finansowego w ramach projektów Europejskiego Funduszu Społecznego – 122-141.

W formularzach powódka wskazała jako adres przyszłej działalności (...). W dniu 17.07.2018 roku powódka otrzymała decyzję o wynikach oceny merytorycznej, a w dniu 31.07.2018 roku decyzję o wynikach oceny predyspozycji. Na tym etapie wniosek powódki nie został odrzucony, a decyzja o wynikach oceny merytorycznej była pozytywna, choć powódka otrzymała jedną z niższych ocen. W uzasadnieniu oceny osoba kwalifikująca w punkcie motywacja wskazała, iż „kandydatka zamierza prowadzić sklep spożywczo – przemysłowy. Pomysł swój opiera na funkcjonowaniu już

istniejącego obecnie sklepu prowadzonego przez jej mamę. Ze względu na stan zdrowia mamy chciałaby go przejąć, otwierając własną firmę dokładnie o tym samym profilu. Będzie to ten sam lokal stanowiący własność kandydatki, w którym obecnie prowadzony jest sklep. Zachowana zostanie ta sama lokalizacja, ten sam profil działalności, ten sam sposób prowadzenia firmy, oferta skierowania jest do tych samych klientów. Kandydatka nie zamierza prowadzić żadnych działań promocyjnych, nie planuje zmieniać ani rozszerzać oferty asortymentowej ani sposobu prowadzenia sprzedaży. (...) Nie wykazuje woli do rozwinięcia istniejącego już punktu handlowego a jedynie planuje czerpać korzyści z przedsiębiorczości własnej matki, czyli pozyskanych klientów, dostawców, działań marketingowych. Jak sama twierdzi rodzina od pokoleń zajmowała się handlem. (...) Motywacja wynikająca jedynie z czynników zewnętrznych (stan zdrowia matki i konieczność przejęcia biznesu, możliwość uzyskania dotacji)(...) Dotychczasowa koncepcja założenia firmy w głównej mierze podtrzymana ma być na obecnie istniejącym punkcie handlowym." Przy takiej ocenie opisowej powódka za część „motywacja” uzyskała 1,5 punktu na 5 możliwych. W ocenie z dnia 13 lipca 2018 roku stwierdzono, iż oceniający stwierdził, że oceniana działalność nie jest wykluczona z ubiegania się o pomoc de minimis. U oceniającego formularz rekrutacyjny uzyskał minimum 50% punktów w polu „pomysł na biznes”. U oceniającego formularz rekrutacyjny uzyskał minimum 50% całkowitej liczby punktów.

Z decyzji o wynikach oceny merytorycznej dokumentów rekrutacyjnych w ramach projektu „Mój szef to ja! II” wynikało, iż powódka została zakwalifikowana do II etapu rekrutacji – weryfikacji predyspozycji kandydatki do samodzielnego założenia i prowadzenia działalności gospodarczej, która zostanie przeprowadzona przez doradcę zawodowego.

Dowód: dokument oceny predyspozycji kandydata z uzasadnieniem – k. 24, formularz oceny – k. 25-28.

W związku z tym powódka zawarła w dniu 3.09.2018 roku ramach projektu „Mój szef to ja! II” umowę o udzielenie wsparcia szkoleniowo-doradczego z S. Izbą Gospodarczą. Przedmiotem umowy było udzielenie przez beneficjenta, wsparcia w formie nieodpłatnych usług szkoleniowo – doradczych, świadczonego przed zarejestrowaniem działalności gospodarczej, dotyczącego zagadnień związanych z podejmowaniem i prowadzeniem działalności gospodarczej, współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Poddziałania 8.3.1 Wsparcie na zakładanie działalności gospodarczej w formie dotacji Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa (...) 2014-2020. Uczestnik projektu otrzymuje wsparcie szkoleniowo – doradcze na zasadach i warunkach określonych w umowie. Umowa ta nie obejmowała wsparcia finansowego ani promesy jego uzyskania.

Dowód: umowa o udzielenie wsparcia szkoleniowo-doradczego (k.21-22).

W dniu 9.10.2018 roku zmieniony został regulamin rekrutacji w projekcie. W §3 pkt 19 wprowadzono warunek, że działalność gospodarcza, na którą Uczestnik projektu otrzymuje wsparcie finansowe nie może być w okresie 12 miesięcy przed dniem złożenia formularza rekrutacyjnego prowadzona przez członka rodziny i/lub członka gospodarstwa domowego Uczestnika projektu z wykorzystaniem zasobów materialnych (w szczególności pomieszczenia, sprzętu) stanowiących zaplecze tej działalności. Weryfikacja tożsamości działalności gospodarczej uczestnika projektu oraz członka rodziny i/lub członka gospodarstwa domowego następuje na podstawie tożsamej grupy kodu (...). Pierwotny regulamin rekrutacji w projekcie nie wykluczał możliwości aplikowania do programu przez takie osoby. Z § 10 ust. 3 regulaminu 28.05.2018 roku wynikało, iż beneficjent zastrzegał sobie prawo do wprowadzania zmian w regulaminie. Zmiana w regulaminie wynikała z wcześniejszych wytycznych zawartych w Zaleceniach Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju dotyczących rozliczenia podatku VAT w przypadku udzielania wsparcia finansowego w ramach projektów Europejskiego Funduszu Społecznego, z których wynikało, iż ubiegający się o dotację miał złożyć oświadczenie, że działalność gospodarcza, na którą otrzymuje środki nie była prowadzona wcześniej przez członka rodziny, z wykorzystaniem zasobów materialnych (pomieszczenia i sprzęt) stanowiących zaplecze tej działalności (k. 138).

Dowód: regulaminy rekrutacji w projekcie – k. 7591, 92-109, regulamin przyznawania wsparcia finansowego (grantu) na rozpoczęcie działalności gospodarczej w projekcie – k. 110, zalecenia Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju dotyczące

rozliczenia podatku od towarów i usług (VAT) w przypadku udzielania wsparcia finansowego w ramach projektów Europejskiego Funduszu Społecznego – 122-141.

W dniu 31.10.2018 roku powódka złożyła wniosek o przyznanie wsparcia finansowego na rozpoczęcie działalności gospodarczej i wsparcia pomostowego szkoleniowo-doradczego. Powódka została poinformowana przez pracowników pozwanego, że przed udzieleniem jej dotacji musi zarejestrować działalność gospodarczą by móc uzyskać dotację. Stąd w dniu 15.11.2018 roku powódka założyła działalność gospodarczą i dokonała wpisu w (...) po adresem B. 455. Pod tym samym adresem od 2006 roku zarejestrowana była działalność gospodarcza matki powódki M. R. o tym samym profilu działalności. M. R. zlikwidowała swoją działalność gospodarczą w dniu 27.11.2018 roku.

W trakcie rozpatrywania wniosku pozwany powziął wątpliwości odnośnie zasadności przyznania wsparcia powódce, które wyjaśniał w korespondencji z Wojewódzkim Urzędem Pracy w K.. W piśmie z dnia 26.11.2018 roku powódce odmówiono przyznania dotacji w ramach projektu „Mój szef to ja! II”, motywując to naruszeniem zapisów regulaminu. Wskazano, iż zgodnie z § 3 pkt 10 regulaminu rekrutacji w projekcie, uczestnikami projektu nie mogą być osoby, których sytuacja finansowa umożliwia założenie działalności gospodarczej bez uzyskania wsparcia w ramach projektu. Z opisu stanu faktycznego wynikało, że działalność już funkcjonuje. Ponadto zgodnie z częścią C Formularza rekrutacyjnego pkt 3. „uczestnik oświadcza, że nie współpracuje z osobą prowadzącą działalność gospodarczą zgodnie z definicją osoby współpracującej zawartą w art. 8 ust. 11 ustawy z 13.10.1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych. W związku z tym, że powódka była zgłoszona jako pełnomocnik matki M. R. w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej, uznano, iż powódka jest osobą współpracującą z M. R. w zakresie prowadzonej przez nią działalności w postaci sklepu.

Dowód: wniosek powódki (k.170-171), informacja z 26.11.2018 roku o odmowie przyznania dotacji – k. 175, korespondencja mailowa – k. 172-174, wydruki (...) k. 176-191.

Powódka nie otrzymała wsparcia finansowego ze strony pozwanego. Pismem z dnia 12 grudnia 2018 roku złożyła skargę na sposób urzędowania (...). W dniu 1.10.2020 roku powódka zawarła ugodę Z ZUS w przedmiocie rozłożenia raty należności z tytułu składek w kwocie 1129,38 złotych.

Dowód: umowa z 1/10/2020 roku – k. 262-270, pismo skarga – k. 202.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty przedstawione w opisie stanu faktycznego oraz zeznania powódki oraz świadków W. S., T. B. oraz M. R..

Sąd dał wiarę dokumentom zgromadzonym w aktach sprawy, jako że ich treść nie była przez strony kwestionowana. Jedynie w zakresie w jakim powódka twierdziła, iż na prowadzenie działalności gospodarczej zaciągnęła kredyty, stwierdzić należy, że na dokumentach umów brak jest dat ich zawarcia przez co nie sposób zweryfikować kiedy i na jaki cel pożyczki te zostały zaciągnięte. Okoliczność ta ma jednak w sprawie marginalne znaczenie. W kontekście dokumentów niewiarygodne są twierdzenia świadka T. B., iż wcześniej powódka nie ujawniała, że dotację chce uzyskać na prowadzenie istniejącej już działalności, prowadzonej przez matkę powódki. Jakkolwiek okoliczności te istotnie nie wynikają z formularzy rekrutacyjnych oraz biznes planu składanych przez E. S., to musiała ona być Urzędowi znana. Świadczą o tym cytowane w opisie stanu faktycznego zapisy w formularzu oceny predyspozycji kandydata wraz z uzasadnieniem (k. 24), z którego w sposób jednoznaczny wynika, że „kandydatka zamierza prowadzić sklep spożywczo – przemysłowy. Pomysł swój opiera na funkcjonowaniu już istniejącego obecnie sklepu prowadzonego przez jej mamę. Ze względu na stan zdrowia mamy chciałaby go przejąć, otwierając własną firmę dokładnie o tym samym profilu. Będzie to ten sam lokal stanowiący własność kandydatki, w którym obecnie prowadzony jest sklep. Zachowana zostanie ta sama lokalizacja, ten sam profil działalności, ten sam sposób prowadzenia firmy, oferta skierowania jest do tych samych klientów.” Istotnie informacje te nie wynikają wprost ze złożonych przez powódkę oświadczeń na piśmie, niemniej jednak skoro zostały zawarte w ocenie były znane urzędowi. Co więcej na datę oceny tj. lipiec 2018 roku oceniono aplikację powódki dość nisko, ale na tyle wysoko by mogła ona zakwalifikować się do I etapu projektu tj. do wsparcia szkoleniowo – doradczego.

Co do zasady z zeznań powódki oraz świadka W. S. oraz świadka M. R. wynikało, iż powódka pomagała matce jedynie w zakresie załatwiania formalności w urzędach, nie zajmowała się jednak bezpośrednio tą działalnością gospodarczą. Należy jednak wskazać, iż sama powódka przyznała, że była to firma rodzinna, że pod tym samym adresem taką samą działalność prowadził od lat 90-tych W. S. potem E. S., a od 2006 roku jej matka M. R.. Do powódki należał zarówno lokal jak i wyposażenie, które się w nim znajdowało. Ocenia charakteru tej współpracy należy już do oceny prawnej choć i tak nie ma, w ocenie Sądu. Decydującego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

W pozostałym zakresie zeznania powódki oraz świadków w zakresie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy należało, w ocenie Sądu, uznać za wiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo główne o ustalenie jak i powództwo ewentualne o zapłatę wywiedzione przez powódkę nie zasługiwały na uwzględnienie, choć z różnych przyczyn.

Powództwo w zakresie żądania ustalenia oparte było na treści art. 189 k.p.c. który stanowi, iż powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

Interes prawny w ustaleniu istnienia bądź nieistnienia stosunku prawnego zachodzi, jeżeli sam skutek, jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego, zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, czyli definitywnie zakończy spór istniejący lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości. Powyższe określenie interesu prawnego *in extenso* znalazło aprobatę w wyroku SA w Poznaniu z dnia 5 kwietnia 2007 r., III AUa 1518/05, LEX nr 257445. Zasada ta nie powinna jednak być pojmowana abstrakcyjnie, w celu zawężającej interpretacji tej przesłanki do wytoczenia powództwa o ustalenie, lecz ze względu na konstytucyjnie gwarantowane prawo do sądu zawsze konieczna jest ocena istnienia interesu prawnego do wytoczenia tego powództwa na tle okoliczności faktycznych konkretnych spraw. Wobec tego należy także dodać, że przyjmuje się istnienie interesu prawnego zawsze, "gdy istnieje niepewność stanu prawnego" (E. Wengerek)

Co do zasady przyjmuje się, że brak interesu prawnego występuje zawsze wówczas gdy stronie przysługuje dalej idący środek prawny np. żądanie zapłaty, w którym przesłankowo Sąd ustala istnienie bądź nieistnienie stosunku prawnego.

Przy takiej interpretacji wskazać należy, iż powódka nie miała interesu prawnego w żądaniu ustalenia, iż spełnia wymagania projektu „Mój szef to ja! II” gdyż sama jako roszczenie ewentualne formułowała roszczenie o zapłatę, jak twierdziła przysługującego jej dofinansowania, w kwocie 27.000 złotych. Stad żądanie ustalenia spełnienia przesłanek do wypłaty grantu jest jedynie ustaleniem przesłankowym do ewentualnego uwzględnienia żądania pozwu o zapłatę. W takim wypadku samodzielne roszczenie o ustalenie konstruowane na podstawie art. 189 k.p.c. nie mogło zostać uwzględnione z uwagi na brak po stronie powódki interesu prawnego w żądaniu takiego ustalenia.

Z tych względów powództwo główne podlegało oddaleniu jako nieuzasadnione o czym orzeczono w pkt I wyroku.

Przechodząc do rozważań dotyczących powództwa o zapłatę wskazać należy, iż w ocenie Sądu, także i ono nie jest uzasadnione.

Na wstępie należy zaznaczyć, iż program pomocowy „Mój szef to ja! II” jest programem pomocowym ze środków publicznych, przez co wydatkowanie tych pieniędzy jest ściśle kontrolowane, a każde przyznanie grantu musi być zgodne z obowiązującym regulaminem ich przyznawania. Przesłanki przyznania pomocy w formie bezzwrotnej dotacji regulowały postanowienia Regulaminu Rekrutacji do Projektu oraz Regulaminu Przyznawania (...) (G.) na Rozpoczęcie Działalności Gospodarczej w Projekcie. Drugi ze wspomnianych Regulaminów w § 9 art. 9 odsyła w zakresie spraw w nim nieuregulowanych m.in. do Regulaminu Rekrutacji do projektu z dnia 9.10.2018 roku, w którym znajduje się istotny w niniejszej sprawie § 3 art. 19 Regulaminu Rekrutacji do Projektu. Stanowi on, że m.in. „Działalność gospodarcza, na którą Uczestnik projektu otrzymuje wsparcie finansowe nie może być w okresie 12 miesięcy przed dniem złożenia formularza rekrutacyjnego prowadzona przez członka rodziny (...) z wykorzystaniem

zasobów materialnych (w szczególności: pomieszczenia, sprzętu) stanowiących zaplecze tej działalności”. Fakt, iż okoliczność woli uzyskania przez powódkę dofinansowania de facto na kontynuację działalności matki, była znana Urzędowi prowadzącemu rekrutację, pozostaje w świetle tego zapisu regulaminu irrelevantna dla oceny spełniania przez powódkę warunków dla udzielenia jej grantu. Podobnie kwestia tego, że powódka była osobą współpracującą z matką M. R. jako pełnomocnik w świetle tego zapisu schodzi na dalszy plan. Bezspornie bowiem na dzień złożenia formularza rekrutacyjnego zarówno do I jak i do II etapu rekrutacji oraz 12 miesięcy przed ich złożeniem (od 2006 roku) pod adresem B. 455 prowadzona była działalność gospodarcza przez matkę powódki M. R. o profilu dokładnie takim jak planowana działalność powódki o dokładnie tym samym (...), o czym świadczą wpisy w (...). Nie ma przy tym znaczenia, iż regulamin wszedł w życie w dniu 9.10.2018 roku czyli de facto w okresie trwania już procedury naboru do projektu, skoro miała ona charakter dwuetapowy, a do projektu przyznania pomocy finansowej powódka złożyła aplikację w dniu 23.10.2018 roku, a nadto pierwotny regulamin w §10 przewidywał możliwość zmiany regulaminu. Na datę zatem oceny spełniania przez powódkę przesłanek do przyznania pomocy finansowej powódka nie spełniała kryterium określonego w § 3 ust. 19 regulaminu. Nieprawdziwe są także stwierdzenia powódki zawarte w pozwie, iż powódka zawarła umowę ze stroną pozwaną, mocy której strona pozwana zobowiązała się do wypłacenia powódce bezzwrotnej dotacji na rozpoczęcie działalności gospodarczej w kwocie 27.000 złotych. W rzeczywistości umowa z dnia 3.09.2018 roku ramach projektu „Mój szef to ja! II” umowę o udzielenie wsparcia szkoleniowo-doradczego z S. Izbą Gospodarczą wskazywała, iż jej przedmiotem było udzielenie przez beneficjenta, wsparcia w formie nieodpłatnych usług szkoleniowo – doradczych, świadczonych przed zarejestrowaniem działalności gospodarczej, dotyczącego zagadnień związanych z podejmowaniem i prowadzeniem działalności gospodarczej, współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Poddziałania 8.3.1 Wsparcie na zakładanie działalności gospodarczej w formie dotacji Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa (...) 2014-2020. Uczestnik projektu otrzymuje wsparcie szkoleniowo – doradcze na zasadach i warunkach określonych w umowie. Umowa ta nie obejmowała zatem ani przyznania wsparcia finansowego ani promesy jego uzyskania.

Dodatkowo podkreślić należy, iż zgodnie z regulaminem rekrutacji w projekcie celem projektu było zwiększenie liczny nowych i trwałych mikroprzedsiębiorstw w subregionie sądeckim poprzez wsparcie osób bezrobotnych i biernych zawodowo w wieku 30 lat i więcej. Celem projektu nie było zatem wsparcie finansowe kontynuacji działalności już istniejących, ale pobudzenie przedsiębiorczości wśród tych, którzy nie mają zatrudnienia, a nie są w stanie ze względów finansowych podjąć się rozpoczęcia działalności z powodu braku podstawowych elementów takich jak pomieszczenia i sprzęt. Nie bez przyczyny wskazano w regulaminie, iż działalność gospodarcza na którą ma być udzielona dotacja nie może być prowadzona wcześniej przez członka rodziny z wykorzystaniem zasobów materialnych (pomieszczenia i sprzęt) stanowiących zaplecze tej działalności. Zapis ten wskazuje również i na to, że skoro osoba ubiegająca się o dotację posiada już lokal i sprzęt potrzebny do jego prowadzenia i niejako „wchodzi” w prowadzoną już działalność – nie potrzebuje wsparcia na rozpoczęcie działalności, bo jej de facto nie rozpoczyna, ale ją kontynuuje. Takich zaś przypadków nie obejmował regulamin pomocy finansowej w zakresie programu „Mój szef to ja! II”.

Jedynie na marginesie wskazać można, iż w ocenie Sądu, strona pozwana nie zdołała wykazać by powódka była istotnie osobą współpracującą z matką M. R. w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej. Definicja osoby współpracującej zawarta jest w art. 8 ust 11 ustawy z dnia 13.10.1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych. Stanowi on, iż za osobę współpracującą z osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność, zleceniobiorcami oraz z osobami fizycznymi, wskazanymi w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4-5a, uważa się małżonka, dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione, rodziców, macochę i ojczyma oraz osoby przysposabiające, jeżeli pozostają z nimi we wspólnym gospodarstwie domowym i współpracują przy prowadzeniu tej działalności lub wykonywaniu umowy agencyjnej lub umowy zlecenia; nie dotyczy to osób, z którymi została zawarta umowa o pracę w celu przygotowania zawodowego. Z ustaleń poczynionych w ramach postępowania dowodowego wynikało, iż powódka E. S. nie zamieszkiwała we wspólnym gospodarstwie domowym z matką M. R., gdyż ta w okresie prowadzenia działalności gospodarczej mieszkała w B.. Z żadnego dowodu nie wynika by M. R. mieszkała wówczas pod adresem B. 455, który był adresem faktycznego zamieszkiwania powódki. Nie można zatem uznać by powódka pozostawała z matką we wspólnym gospodarstwie domowym. Z orzecznictwa sądowego wynika także, iż sporadyczne czynności nawet pełnomocnika, niebędące stałą pomocą w prowadzeniu

działalności, nie można uznać za czynności osoby współpracującej z przedsiębiorcą. Z zeznań powódki i świadków W. S. i M. R. nie wynikało by powódka poza załatwianiem od czasu do czasu spraw urzędowych matki, wykonywała jakiegokolwiek inne czynności w ramach prowadzonej przez M. R. działalności gospodarczej.

Pomimo tego, z powyższych względów, skoro powódka nie spełniła warunków umożliwiających jej ubieganie się o uzyskanie dotacji w programie, także powództwo o zapłatę jako niezasadne podlegać musiało oddaleniu, o czym orzeczono w pkt II wyroku.

Na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd odstąpił od obciążania powódki kosztami procesu uznając, iż subiektywnie mogła być przekonana o zasadności swojego roszczenia. Nadto strona pozwana nie złożyła spisu kosztów, a w toku sprawy kosztów sądowych nie poniosła.

O kosztach sądowych, od których powódka została zwolniona Sąd orzekł na podstawie art.113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Sąd przyznał r.pr. A. L. ze środków Skarbu Państwa kwotę 2952 złote, w tym 552,00 złotych tytułem podatku od towarów i usług - tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu. Kwota należna z tego tytułu została określona na podstawie § 4 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu [jedn. tekst Dz.U. z 2019, poz. 68]

Sędzia Agnieszka Poręba

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować uzasadnienie
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powódki
3. K.. 14 dni

31 maja 2021 roku